

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 18 ສິງຫາ 2024 (08-18-2024)

ຮາມານ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ອັນໃດກໍຕາມທີ່ທ່ານເຮັດ ຈົ່ງເຮັດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ລາວໄດ້ຕໍ່ສູ້ທາງຂອງລາວເຂົ້າໄປໃນຫົວໃຈຂອງຄົນນັບລ້ານ. ແຕ່ບາງເວລາທີ່ມີຊື່ສຽງທີ່ສຸດຂອງລາວບໍ່ແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວຂອງລາວໃນສັງຄົມ, ແຕ່ຄຳເວົ້າຂອງລາວຢູ່ນອກສັງຄົມ. "ລອຍຄືກັບແມງກະເບື້ອ; ຕອດຄືກັບເຜິ້ງ, ເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕີສິ່ງທີ່ຕາຂອງເຈົ້າເບິ່ງບໍ່ເຫັນ." "ຂ້ອຍເປັນຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ. ຂ້ອຍໄດ້ເວົ້າແມ່ນແຕ່ກ່ອນຂ້ອຍຮູ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ເປັນ. ຂ້ອຍຄິດວ່າຖ້າຂ້ອຍເວົ້າມັນໃຫ້ພຽງພໍ, ຂ້ອຍຈະສາມາດບອກໃຫ້ໂລກຮູ້ວ່າຂ້ອຍຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ." ໃນຊຸມປີ 1990, ພັນລະຍາຂອງ ມູຮັມມັດ ອາລີ(Muhammad Ali) ໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ "ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງທຸກເວລາ" ແລະສັນລິງເປັນຄຳຫຍໍ້, G.O.A.T. ສມັຍນີ້ຫຼາຍຄົນໃຊ້ຄຳສັບນີ້ເພື່ອອ້າງເຖິງສັນຍາລັກກິລາແລະນັກດົນຕີ. ບາງຄົນເອີ້ນຕົວເອງວ່າ G.O.A.T. ສມັຍນີ້, ພວກເຮົາຍອມຮັບ "ຄວາມຍິ່ງເຜີຍອາຍ" ເປັນຕົວກະຕຸ້ນສ້າງ-ຊື່ສຽງແລະເປັນຕົວສ້າງ-ຄວາມໝັ້ນໃຈ. ແມ້ກະທັ້ງເວົ້າຄຳຫຍາບຄາຍຕໍ່ທີມຝ່າຍກົງກັນຂ້າມກ່ອນເກມແມ່ນຖືກຍອມຮັບໄດ້ແລະບໍ່ໄດ້ເຮັດໜ້າເສົ້າຕາມ. ແຕ່ພຣະຄຳພີຍັງເຕືອນເຮົາວ່າ "ຄວາມຈອງຫວຍງ່າງນຳໜ້າການຖືກທຳລາຍ ແລະຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງຈອງຫວຍງ່າງນຳໜ້າການລົ້ມລົງ" ສຸພາສິດ 16:18) ແມ່ນແລ້ວ, ເຮົາຕ້ອງຮຽນໃໝ່ຈາກຮາມານວ່າໃນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ພວກເຮົາເຮັດ, ພວກເຮົາຄວນເຮັດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ.

ເປົ້າໝາຍອັນໃດທີ່ຄົນໃນຄອບຄົວຫຼືກຸ່ມໝູ່ຂອງທ່ານບັນລຸໄດ້ນັ້ນທີ່ທ່ານໝູມໃຈແທ້ໆ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເອສະເທີ 3:1-5.

1. ພາຍຫຼັງເຫດການເຫຼົ່ານີ້ ກະສັດເຊເຊັດໄດ້ເລື່ອນຍົດຮາມານລູກຊາຍຮັມເມດາທາ ຄົນອາກັກ ກະສັດໄດ້ເລື່ອນຕຳແໜ່ງຂອງລາວ ແລະໃຫ້ນັ່ງສູງກວ່າເຈົ້ານາຍທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບຮາມານ. 2. ບັນດາຂ້າຮາຊາການຂອງກະສັດຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງກະສັດ ກໍກາບລົງສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຮາມານ ເພາະກະສັດໄດ້ສັ່ງໃຫ້ສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ເພິ່ນເຊັ່ນນັ້ນ ແຕ່ໂມເດໄຄ ບໍ່ໄດ້ກາບຫຼືສະແດງຄວາມເຄົາລົບ. 3. ຂ້າຮາຊາການຂອງກະສັດ ຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງກະສັດຈຶ່ງເວົ້າກັບໂມເດໄຄວ່າ "ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງລະເມີດຄຳສັ່ງຂອງກະສັດ." 4. ຢູ່ມາເມື່ອພວກເຂົາເວົ້າກັບເພິ່ນຕລອດ ເພິ່ນບໍ່ພັງພວກເຂົາ ພວກເຂົາກໍໄປຮຽນ ຮາມານ ເພື່ອຈະເບິ່ງວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງໂມເດໄຄຈະຊະນະຫຼືບໍ່ ເພາະເພິ່ນບອກພວກເຂົາວ່າຕົນເປັນຊາວຢິວ. 5. ເມື່ອຮາມານເຫັນວ່າໂມເດໄຄບໍ່ກາບລົງຫຼືສະແດງຄວາມເຄົາລົບຕໍ່ຕົນ ຮາມານກໍດຳວ່າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ຮາມານ, ຊາວອາກັກ. ກ່ຽວກັບພື້ນຖານຄອບຄົວຂອງລາວບໍ່ຄ່ອຍຮູ້ຫຼາຍ. ບາງຄົນເວົ້າວ່າລາວມາຈາກແຂວງນຶ່ງໃນປະເທດເປີເຊັຍຊື່ວ່າອາກາ. ຄົນອື່ນເຊື່ອວ່າລາວເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດອາກາກ, ຊາວອາມາເລັກ. ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ, ຮາກຖານຂອງລາວກັບໄປທີ່ປະຖົມມະການ 36:12, ແລະ ເອຊາວ, ບັນພະບຸລຸດຂອງລາວໃນຕອນຕົ້ນມີກະດູກທີ່ເອົາໄວ້ກັບຢາໂຄບນ້ອງຊາຍຂອງລາວ. ຊາວອາມາເລັກໄດ້ປຸງກະດູກນັ້ນໃຫ້ເປັນຫອກ ແລະຕໍ່ສູ້ພື້ນຖານທີ່ທ່າງໆຂອງເຂົາເຈົ້າໃນອົບພະຍົບ 17:8-16, ເມື່ອຊາວເຮັບເຮີເດີນທາງຈາກປະເທດເອຍິບໄປຍັງດິນແດນແຫ່ງພຣະສັນຍາ. ໂມເຊໄດ້ພະຍາກອນເຖິງການຕາຍຂອງຊາວອາມາເລັກໃນອະນາຄົດໃນພຣະບັນຍັດສອງ 25:17-19, ແຕ່ຊາວອຸນບໍ່ໄດ້ສຳເລັດວຽກງານ (1 ຊາມູເອນ 15). ພວກເຮົາບໍ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບພື້ນຖານຂອງຮາມານ, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ກ່ຽວກັບຄົນຮ້າຍທີ່ລາວໄດ້ກາຍເປັນ. ລາວໄດ້ຖືກອະທິບາຍໂດຍບາງຄົນວ່າເປັນ

"ຜູ້ຊາຍຂນາດນ້ອຍຕໍາແໜ່ງໃຫຍ່." ເອສະເທີ 3:1-2 ເວົ້າເຖິງວິທີທີ່ກະສັດເຊເຊັດໄດ້ຍົກເພີ່ນຂຶ້ນຕໍາແໜ່ງສູງສຸດອັນດັບສອງໃນອານາຈັກເປີເຊັງ. ດຽວນີ້ລາວເປັນຜູ້ຊ່ວຍຂອງກະສັດ. ເຫດການນີ້ເກີດຂຶ້ນທັນທີຫຼັງຈາກໂມເດໄຄຊາວຍິວໄດ້ຊ່ວຍຊີວິດກະສັດໂດຍການເປີດເຜີຍແຜນການຕໍ່ສູ້ກະສັດ. ເປັນຫຍັງໂມເດໄຄຈຶ່ງຖືກມອງຂ້າມ ແລະຮາມານໄດ້ຮັບການລົງເສີມ? ກົງໄປກົງມາ, ບາງຄັ້ງພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຊີວິດກໍເກີດຂຶ້ນແບບນັ້ນ. ແນ່ນອນວ່າຮາມານສາມາດຖືກເອີ້ນວ່າເປັນນັກສວຍໂອກາດໃນການສວຍໃຊ້ສະຖານະການ. ລາວເບິ່ງຄືວ່າລາວສົມຄວນໄດ້ຮັບຕໍາແໜ່ງນັ້ນແລະບໍ່ແມ່ນຄົນອື່ນ. ຕໍາແໜ່ງຂອງຮາມານມາພ້ອມກັບສິດທິປໂຍດ, ແລະລາວກໍມັກທຸກຢ່າງໃນພວກມັນ. ທຸກຄົນໄດ້ກັມຂາບໄຫວ້ລາວ! ກະສັດໄດ້ສົ່ງໃຫ້ເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອລາວ. ມັນບໍ່ຄືກັນກັບທີ່ຄົນນະມັສການລາວ, ແຕ່ພວກເຂົາແນ່ໃຈວ່າໄດ້ໃຫ້ສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າສົມຄວນ. ເມື່ອລາວອອກໄປ ແລະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ, ທຸກຄົນໄດ້ກັມຂາບລົງ. ແຕ່, ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນຍົກເວັ້ນໂມເດໄຄ. ທີມງານຮັກສາຄວາມປອດພັຍຂອງລາວກໍໄດ້ສັງເກດເຫັນເື່ອງນີ້ທັນທີ, ແລະພວກເຂົາໄດ້ເຕືອນລາວ, ແຕ່ໂມເດໄຄຍັງບໍ່ຍອມກັມຫົວລົງ (ເອສະເທີ 3:3). ລາວອ້າງວ່າການເປັນຄົນຍິວທ້າມລາວບໍ່ໃຫ້ກັມຫົວ (ຂໍ້ 4) ແຕ່ນີ້ເຮັດໃຫ້ຮາມານໃຈຮ້າຍເທົ່ານັ້ນ (ຂໍ້ 5) ຮາມານມີພິດທຸກຢ່າງ, ແຕ່ມັນບໍ່ພຽງພໍ ລາວຈະສູນເສັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ, ລວມທັງຊີວິດ, ລາວຕາຍແລະຈາກໄປແຕ່ວິນຍານຂອງລາວຍັງມີຊີວິດຢູ່. ຈາກປະທານາທິບໍດີເຖິງນັກການເມືອງ, ຈາກສິດຍາພິບານໄປເຖິງຄົນທີ່ນັ່ງໃນຕັ້ງມ້າ, ສະນັ້ນຄົນຈຳນວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ໃນເສັ້ນທາງທີ່ຈະທຳລາຍຕົນເອງ-ຄືກັນກັບຮາມານ. ບັດນີ້ ຖ້າທ່ານຄິດກັບຕົວເອງວ່າ "ຂ້ອຍບໍ່ແມ່ນຮາມານ, ຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ຂ້ອຍເປັນ!" ທ່ານອາດຈະດຶງແວ່ນອອກມາແລະແຍງເບິ່ງຕົວເອງໃກ້ໆ. ມັນມີຕົວຮາມານເລັກນ້ອຍຢູ່ໃນຕົວເຮົາທຸກຄົນ. "ທຸກຄົນໄດ້ເຮັດບາບແລະຂາດຈາກພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ" (ໂຣມ 3:23). ຮາມານໄດ້ສູນເສັງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງຍ້ອນວ່າລາວຫຍຸ້ງຫຼາຍເກີນໄປ, ລາວຈົບລົງດ້ວຍການແຂວນຄໍທີ່ຕົນໄດ້ສ້າງໄວ້ເພື່ອແຂວນສັດຕູຂອງຕົນເພາະບໍ່ພໍໃຈ. ແທນທີ່ຈະມີໃຈຂອບພຣະຄຸນສຳລັບສິ່ງຕົ້ນຕໍ. ຮາມານຖືກໃຊ້ດ້ວຍສິ່ງດຽວ. ອ່ານຄຳເວົ້າຂອງລາວໃນເອສະເທີ 5:13: "ຍັງ, ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້ອຍພໍໃຈເພາະວ່າຂ້ອຍເຫັນໂມເດໄຄຊາວຍິວນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູກະສັດຕລອດເວລາ." ທຸກຢ່າງຕ້ອງໝູນອ້ອມຮາມານ. ລາວຮູ້ສຶກມີຄວາມເປັນເອກອວດອົງທະນົງຕົວ, ຄືກັບວ່າທຸກຄົນຕິດທີ່ລາວ: ລາວອິດສາຫຼາຍທີ່ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ຍອມກັມຫົວ. ກົງກັນຂ້າມກັບວິນຍານຂອງຮາມານ, ພຣະຄັມພິສອນເຮົາວ່າດ້ວຍນ້ຳໃຈທີ່ຖ່ອມຕົວ, ເຮົາຄວນຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ທຸກສິ່ງ.

ໃຜໄດ້ຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຖ່ອມຕົວ?

2. ເອສະເທີ 3:6-9.

6. ແຕ່ເພິ່ນເຫັນວ່າເປັນການເສັງກຽດທີ່ຈະຈັບກຸມໂມເດໄຄຄົນດຽວ ເພາະມີຄົນຮຽນເພິ່ນໃຫ້ຮູ້ເຖິງຊົນຊາດຂອງໂມເດໄຄ ຮາມານຈຶ່ງຫາທາງທີ່ຈະທຳລາຍຊາວຍິວທັງໝົດ ຄືຊົນຊາດຂອງໂມເດໄຄທົ່ວຣາຊອານາຈັກຂອງເຊເຊັດ. 7. ໃນເດືອນທຳອິດຊຶ່ງ ເປັນເດືອນນິສານ ໃນປີທີ່ສິບສອງແຫ່ງຣາຊການຂອງກະສັດເຊເຊັດ ພວກເຂົາພາກັນຫວ່ານປູຣິມ ຄືສລາກຕໍ່ໜ້າຮາມານເພື່ອຫາມື້ແລະຫາເດືອນໄດ້ເດືອນທີ່ສິບສອງຄືເດືອນອາດາ. 8. ແລ້ວຮາມານທູນກະສັດເຊເຊັດວ່າ "ມີຊົນຊາດນຶ່ງກະແຈກກະຈາຍຢູ່ທົ່ວໄປ ແລະແຍກກັນຢູ່ທ່າມກາງຊົນຊາດທັງຫຼາຍ ໃນບັນດາແຂວງແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ກົດໝາຍຂອງພວກເຂົາຜິດກັບກົດໝາຍຂອງຊົນຊາດອື່ນທັງໝົດ ແລະພວກນີ້ບໍ່ຮັກສາກົດໝາຍຂອງກະສັດ ການທີ່ກະສັດໄດ້ປ່ອຍພວກເຂົາໄວ້ນີ້ຈະບໍ່ບັງເກີດປໂຍດແກ່ພະອົງເອງ 9. ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍກະສັດ ຂໍໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍລ້າງພວກເຂົາສາ ແລະຂ້າພະອົງຈະຖວາຍເງິນນຶ່ງໝື່ນຕະລັນຕົນໃສ່ມືບັນດາຜູ້ທີ່ເບິ່ງແຍງຣາຊກົດຂອງກະສັດ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ໃສ່ໃນພະຄັງຂອງກະສັດ."

ຮາມານມີຄະແນນທີ່ຈະຕໍ່ລອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີການເລື່ອນຊັ້ນແລະຕໍາແໜ່ງໃໝ່, ລາວບໍ່ມີຄວາມສງົບ! ເມື່ອຮາມານຮູ້ວ່າໂມເດໄຄເປັນຄົນຍິວ, ລາວເລີ່ມວາງແຜນທີ່ຈະທຳລາຍບໍ່ພຽງແຕ່ໂມດີໄຄເທົ່ານັ້ນແຕ່ລວມທັງຄົນຍິວທັງໝົດຂອງລາວ (ເອສະເທີ 3:6). ລາວຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ຄົນໃນອະດີດບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້. ລາວໄດ້ກາຍເປັນທີ່ຮູ້ຈັກໃນນາມຮາມານ, ສັດຕູຂອງຊາວຍິວ (ຂໍ້ 10). ລາວຈະພິສູດໃຫ້ໂມເດໄຄເຫັນວ່າລາວມີອຳນາດທີ່ຈະທຳລາຍທັງລາວແລະປະຊາຊົນຂອງລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຮາມານຄວນຮູ້ວ່າບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຕໍາແໜ່ງຂອງຕົນເພື່ອຕັດສິນຄະແນນສ່ວນຕົວກັບຜູ້ຄົນ, ແຕ່ໃນເວລານັ້ນ ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນໄດ້ເກີນຄວາມຈອງຫອງແລະຄວາມ

ກຽດຊັງຂອງລາວ. ຮາມານມີຄວາມທະນົງຕົວຄືກັບພະຍາດເລືອດຕັນໃນສມອງ. ການເລື່ອນຊັ້ນສ້າງຄວາມອວດຕົວ. ຄວາມອວດຕົວຂອງລາວຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວມີຄວາມສຸກກັບພອນຂອງລາວແລະຄວາມອວດຕົວຂອງລາວຈະບໍ່ປ່ອຍໃຫ້ລາວເຫັນເຖິງຈຸດບົກພ່ອງຂອງລາວ. ເມື່ອລາວໄດ້ຖືກແນະນຳແລະປະຊາຊົນສັຮເສີນລາວ, ຊີວິດຂອງລາວໄດ້ຖືກກະຕຸ້ນຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຕ່ເມື່ອລາວກັບມາຮອດເຮືອນແລະເຫັນວ່າໂມເດໂຄບໍ່ຍອມກົມຫົວຄຳນັບ, ລາວຈຶ່ງເຂົ້າມາອນດ້ວຍໃຈທີ່ຢາກແກ້ແຄ້ນ. ບັດນີ້, ຮາມານໄດ້ມີການທຳລາຍລ້າງທີ່ຕ້ອງເຮັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ລາວຈຶ່ງເລີ່ມວາງແຜນໂດຍການຂໍໃຫ້ນັກສາສນາຜູ້ນຶ່ງສູງໆແລະໃຫ້ມີທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອປະຕິບັດແຜນການຂອງລາວ. ລາວຮູ້ສຶກຕື່ນເຕັ້ນໃນເວລາທີ່ສາກໄດ້ຕົກຖືກເດືອນສິບສອງ (ຂໍ້ 7). ຮາມານຄິດວ່າລາວໄດ້ຮັບເວລາເພື່ອປະຕິບັດແຜນການຂອງລາວໃຫ້ດີ. ລາວຍັງຮູ້ໜ້ອຍໄປວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ເວລາຊາວຢິວເພື່ອອະທິຖານແລະຖືສິນອົດອາຫານ. ຊີວິດຂອງຊາວຢິວຢູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ, ແລະພຣະອົງໄດ້ສັນຍາວ່າຈະຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງພວກເຂົາ (ເພງສັຮເສີນ 31:15). ສິ່ງທີ່ຮາມານໄດ້ຮຽນຮູ້ເມື່ອລາວໄດ້ຍິນແຜນຂອງລາວຕໍ່ກະສັດ. ແມ່ນແລ້ວ, ຂໍ້ສເນີຂອງລາວອາດມີບາງຄຳຕົວະ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ຫ່ວງໃຍ. ເມື່ອເອກ ກະສານໄດ້ຖືກເຊັນ (ຂໍ້ 10), ລາວໄດ້ນັ່ງຮ່ວມການດື່ມກັບກະສັດ (ຂໍ້ 15). ພວກເຂົາໄດ້ດື່ມຂະນະທີ່ຄຳເວົ້າໄດ້ດັງຂຶ້ນໄປທົ່ວອານາຈັກທີ່ສົ່ງຄືນຊົນໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ. ຮາມານເຊື່ອຢ່າງແທ້ຈິງວ່າການຕົກລົງແມ່ນເຮັດໄດ້ແລະພຽງແຕ່ຕ້ອງການທີ່ຈະສເລີມສລອງ. ແຕ່ລາວໄດ້ສລອງໄວເກີນໄປເພາະພຣະເຈົ້າຈະຫົວເລາະຄັ້ງສຸດທ້າຍ. ທ່ານອາດສົງສັຍວ່າຮາມານຈະມີຄວາມກຽດຊັງທີ່ຝັງເລິກແບບນີ້ໄດ້ແນວໃດ. ມັນບໍ່ພຽງແຕ່ກ່ຽວກັບຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນ; ລາວເຕັມໃຈທີ່ຈະຈ່າຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແລະຍອມຮັບເອົາການສູນເສັງ. ແຕ່ລາວເປັນແບບນີ້ຍ້ອນວ່າລາວບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າຫຼືຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງລາວ. ຕາມທີ່ພວກເຮົາຮູ້, ບໍ່ມີຄົນໃນຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງລາວປະເຊີນໜ້າກັບລາວ ຫຼືທາທາງແກ້ໄຂ. ດັ່ງນັ້ນດ້ວຍໃຈແຫ່ງການອວດຕົວແລະຕາບອດຍ້ອນຄວາມກຽດຊັງ, ຮາມານໄດ້ສືບຕໍ່ໄປກັບການຄາດຕະກຳຂອງຕົນ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານເຫັນຄວາມອວດຕົວປາກົດອອກມາເໜືອການຄວບຄຸມ?

3. ເອສະເທີ 6:10-14.

10. ກະສັດຈຶ່ງກ່າວກັບຮາມານວ່າ “ຈົ່ງຮີບເອົາເສື້ອແລະມ້າຢ່າງທີ່ທ່ານເວົ້າແລ້ວໃຫ້ກຽດແກ່ໂມເດໂຄ ຊາວຢິວຊຶ່ງນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງກະສັດ ຢ່າເວັ້ນສິ່ງໃດທີ່ທ່ານກ່າວມານັ້ນເລີຍ” 11. ຮາມານຈຶ່ງນຳເສື້ອຜ້າຂອງພະອົງກັບມ້າແລະຕົບແຕ່ງໂມເດໂຄ ແລະໃຫ້ລາວຂຶ້ນມ້າໄປຕາມຖນົນໃນເມືອງ ແລະເວົ້າຕໍ່ໜ້າລາວວ່າ “ຜູ້ທີ່ກະສັດພໍ່ພຣະທັຍຈະປະທານກຽດຕິຍົດກໍເປັນເຊັ່ນນີ້ແຫຼະ” 12. ແລ້ວໂມເດໂຄກໍກັບມາທີ່ປະຕູຂອງກະສັດແຕ່ຮາມານພ້າວກັບໄປເຮືອນຂອງຕົນເອົາຜ້າປົກຫົວ ແລະມີຄວາມທຸກໃຈຫຼາຍ 13. ຮາມານເລົ່າທຸກສິ່ງທີ່ບັງເກີດແກ່ຕົນໃຫ້ເຊເຣັດເມັງຂອງເພິ່ນ ແລະສະຫາຍທັງຫຼາຍຟັງ, ຄົນສລາດຂອງເພິ່ນແລະ ເຊເຣັດເມັງຂອງເພິ່ນຈຶ່ງເວົ້າວ່າ “ຖ້າເຈົ້າເລີ່ມລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າໂມເດໂຄ ຊຶ່ງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງຊາວຢິວເຈົ້າຈະຊະນະບໍ່ໄດ້ ແຕ່ຈະລົ້ມລົງຕໍ່ໜ້າລາວແນ່ນອນ” 14. ຂະນະທີ່ພວກເຂົາກຳລັງເວົ້າກັບເພິ່ນຢູ່ ຊາຍຕອນຂອງກະສັດກໍມາເຖິງ ພ້າວນຳຮາມານໄປໃນງານກິນລ້ຽງ ຊຶ່ງພະນາງເອສະເທີໄດ້ຈັດນັ້ນ

ຄຳອະທິຖານເກີດຜົນ. ການຕາຍຂອງຮາມານເປັນພຽງຕົວຢ່າງນຶ່ງທີ່ການອະທິຖານໄດ້ຜົນແທ້ໆ. ໃນເອສະເທີ 3, ກົດດຳລັດໄດ້ຖືກລົງນາມ, ຈຸດໝາຍປາຍທາງຂອງຊາວຢິວໄດ້ຖືກຜະນຶກເຂົ້າກັນ, ແລະການທຳລາຍຂອງພວກເຂົາໄດ້ຖືກກຳນົດໃນວັນທີ 7 ມີນາຂອງປີຕໍ່ໄປ. ຊາວຢິວທັງໝົດຈະຖືກທຳລາຍໄປທົ່ວອານາຈັກເປີເຊັງ ແລະຊັບສິນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະຖືກມອບໃຫ້ຜູ້ທີ່ຂ້າເຂົາເຈົ້າ. ແຕ່ຫຼັງຈາກຖືສິນອົດອາຫານສາມມື້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຮັດວຽກຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ (ເອສະເທີ 4:15-17). ເກີດຫຍັງຂຶ້ນ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເອົາການບົດຂອງຮາມານລົງ. ໃນເອສະເທີ 5, ພຣະເຈົ້າໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຮາຊີມີ, ເອສະເທີ, ໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານທີ່ຈະເຂົ້າຫາກະສັດໄດ້ (ຂໍ້ 2), ແລະນາງໄດ້ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີງານລ້ຽງຄຳສ່ວນຕົວລະຫວ່າງຮາມານ, ກະສັດ, ແລະຕົວນາງເອງ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ກິນແລະດື່ມ ແລະມີເວລາທີ່ດີກັບນາງເອສະເທີທີ່ແບ່ງປັນວ່າມັນຍັງຈະມີອີກໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ຮາມານໄດ້ປະຖິ້ມວຽກງານຂອງຕົນໃນມື້ນັ້ນດ້ວຍວິນຍານທີ່ດີ (ຂໍ້ 9) ຈົນກວ່າເພິ່ນໄດ້ເຫັນໂມເດໂຄ. ຄວາມສຸກທັງໝົດຂອງລາວໄດ້ຫາຍໄປ, ແລະ ລາວກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄຽດແຄ້ນ. ລາວຮັກສາຄວາມເຢັນຂອງລາວແຕ່ເມື່ອລາວມາຮອດເຮືອນ, ລາວຮ້ອງໄຫ້ຄືກັບເດັກນ້ອຍກັບພັນລະຍາແລະໝູ່

ເພື່ອນຂອງລາວ. ນັ້ນແມ່ນຕອນທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄວາມຄິດທີ່ຈະສ້າງກາວໃນຄົນນັ້ນແລະຂໍໃຫ້ໂມເດໂຄຖືກແຂວນຄໍໃນມື້ຕໍ່ໄປ. ຄົນ ງານຂອງລາວໄດ້ເຮັດວຽກຕອດຄືນເພື່ອສ້າງຫຼັກແຂວນຄໍ (ຂໍ້ 14). ໃນຄົນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປຸກກະສັດ ແລະຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາຂອງ ເພິ່ນໄດ້ອ່ານປຶ້ມປວັດສາດໃຫ້ເພິ່ນຟັງເພື່ອໃຫ້ເພິ່ນນອນຫຼັບ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ທັງສິຕິກໄປໃນໜ້າທີ່ໂມເດໂຄໄດ້ຊ່ວຍຮັກສາ ຊີວິດຂອງກະສັດ. ນີ້ແມ່ນການແຊກແຊງຈາກເບື້ອງເທິງແນ່ແທ້! ເມື່ອກະສັດເຫັນວ່າໂມເດໂຄບໍ່ໄດ້ຮັບກຽດອັນໃດຈາກການກະທໍາທີ່ດີ ຂອງລາວ, ເພິ່ນຈຶ່ງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຄົນນຶ່ງມາຕຽມແຜນ. ເມື່ອກະສັດບອກຮາມານວ່າເພິ່ນຢາກໃຫ້ກຽດຜູ້ໃດຄົນນຶ່ງ, ຮາມານຄິດວ່າກະສັດ ຕ້ອງເວົ້າເຖິງລາວ, ສະນັ້ນ ລາວຈຶ່ງເອົາລາຍການຂອງທຸກສິ່ງທີ່ລາວຕ້ອງການ ແລະແບ່ງປັນໃຫ້ກະສັດ. ກະສັດຕົກລົງກັບທຸກສິ່ງທຸກ ຢ່າງ ແລະຂໍໃຫ້ຮາມານໄປເຮັດສິ່ງນັ້ນເພື່ອໂມເດໂຄ (6:10)! ກ່ອນລາວສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ກະສັດໄດ້ແຂວນຄໍໂມເດໂຄກະສັດໄດ້ສິ່ງ ໃຫ້ຮາມານໃຫ້ກຽດແກ່ໂມເດໂຄອີງຕາມທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ຮາມານເອງໄດ້ແນະນໍາໄປນັ້ນ. ເຫດການໄດ້ຕ່າງປັນຄືນ! ຮາມານຕ້ອງການ ໃຫ້ໂມເດໂຄກົມຂາບຕໍ່ລາວ, ດຽວນີ້ແມ່ນລາວກໍາລັງຂາບໄຫວ້ຕໍ່ໂມເດໂຄ (ຂໍ້ 11)!

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມອວດຕົວນໍາໄປສູ່ຄວາມອັບອາຍ?

ຫຼັງຈາກທີ່ຮາມານໃຫ້ກຽດໂມເດໂຄຈົບແລ້ວ ລາວກໍກັບເມືອເຮືອນເພື່ອບອກເມັງຂອງຕົນ (ຂໍ້ 12) ມີການເຄາະປະຕູຂອງຮາມານ ແລະຄົນຮັບໃຊ້ຂອງກະສັດໄດ້ຮັບເອົາລາວໄປຮ່ວມງານລ້ຽງຂອງນາງເອສະເທີ. ຮາຊິນີເອສະເທີກໍເປີດເຜີຍວ່ານາງເປັນຊາວຍິວ. ແລະ ນາງໄດ້ຂໍໃຫ້ກະສັດຊ່ວຍຊີວິດຂອງນາງ ແລະຊາວຍິວອີກທີ່ນັບບໍ່ຖ້ວນທີ່ຈະຕາຍ. ເມື່ອກະສັດຖາມຊື່ຜູ້ກະທໍາຜິດ, ເອສະເທີຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຝ່າຍກົງກັນຂ້າມແລະສັດຕູຄືຮາມານຊົ່ວຜູ້ນີ້ (7:6). ລາວຄົງຈະແຄ້ນຈາກເຂົ້າຈີ່ຂອງລາວ. ລາວເລີ້ມຂໍຮ້ອງຄວາມເມດຕາຈາກຮາຊິນີ ເອສະເທີ. ກະສັດເອົາເຮືອງການກະທໍາຂອງຮາມານວ່າເປັນການດູຖູກຮາຊິນີແລະສິ່ງໃຫ້ປະທານຊີວິດຂອງລາວທັນທີ, ທີ່ໜ້າລ້ຽງກຽດ ກ່ຽວກັບຫຼັກແຂວນຄໍທີ່ລາວໄດ້ກະກຽມສໍາລັບໂມເດໂຄ. ຄວາມຈອງຫອງຢ່າງນໍາໜ້າການຖືກທໍາລາຍແທ້ຈິງ, ແລະຈິດໃຈທີ່ຍິ່ງຈອງ ຫອງນໍາໜ້າການລົ້ມລົງ (ສຸພາສິດ 16:18).

ຄວາມອວດຕົວສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄວາມສໍາພັນຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າແລະຄົນອື່ນໃນທາງໃດແດ່?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຮາມານເປັນຄົນນຶ່ງໃນການສຶກສາຂອງພວກເຮົາກ່ຽວກັບ “ຄົນຂ້າງຄຽງ” ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຮົາເຫັນວິທີທີ່ຈະບໍ່ກະທໍາ ແທນທີ່ຈະເປັນ, ເມື່ອເຮົາຮັບໃຊ້ຄຽງຄູ່ຄົນອື່ນ, ເຮົາຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວໃຫ້ເລືອກເອົານຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- **ພິຈາລະນາ.** ທ່ານເຄີຍໄດ້ຮັບການຍອມຮັບແບບພິເສດບໍ່? ທ່ານໄດ້ຮັບມັນດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວບໍ່? ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບ ຄວາມໂປດປານຂອງພຣະອົງແລະຄໍາໝັ້ນສັນຍາທີ່ຈະຍອມຮັບທຸກການຮັບຮູ້ດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົວ. ພິຈາລະນາວິທີການທີ່ທ່ານສາ ມາດໃຊ້ພອນຂອງທ່ານເພື່ອອວຍພອນຄົນອື່ນ.
- **ສາລະພາບ.** ທ່ານສາມາດຮັບຮູ້ຄວາມບອບບາງຂອງການອວດຕົວໃນຕົວທ່ານໄດ້ບໍ່? ຂໍການໃຫ້ອະພິຍຈາກຄົນອື່ນສໍາລັບການກະ ທໍາຂອງຄວາມອວດຕົວທີ່ທ່ານໄດ້ສະແດງອອກມາໃຫ້ເຫັນ.
- **ຮັບຜິດຊອບ.** ທ່ານມີຄູ່ຮ່ວມຮັບຜິດຊອບບໍ່? ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນມີອິດສະຣະທີ່ຈະເປີດໃຈແລະສັດຊື່ກັບທ່ານບໍ່? ການອະທິຖານຢ່າງໜັກເລືອກບາງຄົນທີ່ສາມາດຖາມທ່ານກັບຄໍາຖາມທີ່ຍາກ. ພົບກັນຢ່າງສມໍ່າສະເໝີແລະຖ່ອມຕົວຕໍ່ກັນແລະກັນ.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA